

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

Телефонъ № 418.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Т а к с и:

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства .	100 "
За частни лица и кооперации	50 "

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смятатъ за една публикация при повторение такситъ се удвояватъ.

Е. Балтаджиевъ—агрономъ.

За редовитъ сеялки.

Жътвата на житнитъ култури е от давна привършена, превозването на снопитъ продължава и сега се намираме въ гъстия харманъ. Тамъ гдето има машини вършачки, всѣки чака реда си да си овършее, а тамъ гдето нѣма такава, всѣки въ своя харманъ, съ слабия си добитѣкъ, съ хергеле, валякъ или диканя, ежедневно хвърля по нѣколко кръсчеца, за да ги овършее. Кому лесно, кому трудно, вършидбата продължава, но една е скръбта на всички, че зърното тази година е малко.

Още нѣма сведения за резултатитъ навсѣкжде и не се знае какво ще бжде количеството на общо добитото производство, за всѣки случай едно е сигурното, че то не ще бжде голѣмо, че то нѣкждѣ не ще бжде може би и средно, а по-долу и отъ средното, получавано друга година отъ декарь. А колко това количество е недостатъчно както за нуждитъ на стопанството, така и изобщо за нуждитъ на земледѣлското домакинство може да се сжди отъ факта, че отъ него ще се продава за изплащане разни задължения, ще се отдѣля за семе, за храна, за изплащане на падари, говедари, пазванти и пр. съ една речъ, целия бюджетъ на домакинството ще се покрие именно отъ това получено зърно.

Независимо отъ поуката, която всѣки стопанинъ трѣбва да извади отъ това

положение, а именно, че той трѣбва да поддържа извѣстно разнообразие въ културитъ, за да се гарантира редовното балансиране на приходоразходитъ си, но което въ случая се налага, то е — да се направи колкото е възможно по-голѣма економия въ употреблението на полученото зърно, и то поне тамъ, където може да се направятъ извѣстни икономии.

Думата ни е за икономията въ семето, което ще се употребѣи за посевъ.

Извѣстно е на всички, че при ржчната сеидба количеството на употребеното семе на декарь се движи 20 и 25 кгр., сиречъ, средно една и половина крина. При хвърлянето на това семе съ ржка никога не може да се получи едно правилно разпредѣление на зърната, особено тогава, когато нивата не е гладко разработена, или когато семето се зарови „подъ орало“. Много зърна като се случатъ въ нѣкоя по-широка трапчинка се събиратъ на купъ и като поникнатъ гъсто едно на друго си вредятъ, други които паднатъ на по-високо се отдалечаватъ и мѣстото се оголва, едни отиватъ на дълбоко и късно поникватъ, други оставатъ на плитко, поникватъ скоро, но отпосле се повреждатъ и пр. Съ една речъ, една голѣма частъ, около една трета отъ хвърленото семе отива напусто, а се използватъ само останалитъ двѣ трети.

За икономия въ хвърляне на зърното при тоя начинъ на сеяне — съ ржка, тукъ и дума не може да става,

може обаче да се говори само за промѣненіе начина на сеянето сиречъ подобреніе на работата съ цель зърната да се равномерно разпрѣскаатъ, всички да се еднакво дълбоко заравятъ и всички въ едно време да поникнатъ, равномерно да се развиятъ безъ да си пречатъ едно на друго и безъ нѣкои да останатъ назадъ, съ една речъ, да се премахнатъ всички причини за неизползуването на каква и да е частъ отъ хвърленото семе и следователно, да се хвърли толкова семе, колкото действително ще поникне и е достатъчно за единъ декаръ, а то вече не е крина и половина (22—25 кгр.), а една крина даже и по-малко—12 до 15 кгр.

Подобно качество на работата при сеидбата и такава възможность да се намали количеството на хвърленото семе, безъ да се повреди на реколтата, даже напротивъ, да се осигури по-добра реколта, може да се постигне само чрезъ *редовата сеидба* и то съ специално за целта фабрикуванитѣ машини-редосеячки.

Една редовна сеялка струва около 15 хиляди лева и ежегодно съ нея ако се засѣватъ около 300 декара, отъ семето което ще се хвърли като се икономисва по 7—8 кгр., добива се въ една година икономия отъ около 2000 кгр., на които стойността е близо равна на стойността на една нова редова сеялка, сиречъ редосеялната ще може да се купи само отъ икономията на една годишната сеидба. Триста декара сеидба годишно, обаче има у малцина наши стопани, а мнозинството притежаватъ по-малко ниви и въ такъвъ случай стойността на редосеялната ще може да се плати отъ икономията на 2 или 3 години посѣвания, но нима и това е малка печалба, особено ако може машината редосеялка да се купи на изплащане? А още по-лесно е ако по двама-трима стопани се сдружатъ и заедно купятъ една редова сеялка за общо ползуване, или ако кооперациитѣ въ всѣко село взематъ за общо ползуване на една, двѣ и повече редосеялки.

Миналата година съ съдействието на Окр. Пост. Комисия и помощта на Землед. Банка се доставиха за три кооперации и единъ частенъ стопанинъ 4

редосеялки, които веднага се туриха въ действие и тия които ги използуваха, както и всички ония, които сѣ работили и отъ по-рано съ такива, сѣ убедени въ ползата отъ тѣхъ. Остава да се види до колко и презъ тази година ще се намѣрятъ лица и кооперации, които да се решатъ да направятъ тази крачка напредъ къмъ усъвършенствуване на земледѣлската техника, за да имъ се даде пълно и заслужено съдействие.

Една черта само има у нашия земледѣлецъ, а тя е, че той е малко „припрѣнъ“, сиречъ, настѣпи ли м. Септемврий, шомъ завали какъвъ и да е дъждъ, той бърза да сѣе и да би ималъ възможность 10 дневната си работа би я свършилъ за единъ день, макаръ, че работата въ качествено отношение много да пострада. А тъкмо затова на подобни *чевръсти* земледѣлци редовата сеялка не се много нрави, защото тя изисква нивата да бѣде предварително по-добре разработена отъ разни коренаци и тросѣкъ, следъ което при благоприятна влага сравнително по-полека и внимателно макаръ и не при първия дъждъ се извършва сеидбата съ пълна сигурность, че ще се добиятъ добри резултати.

Изобщо модерното земледѣлие, къмъ което всички трѣбва да се стремимъ изисква не количество, а качественость и добра замисълъ въ всѣка извършвана работа за да имаме успѣхъ.

Нека прочее, изотдалечъ, преди още да е настѣпилъ сезона за сеидба, въ промежутациитѣ на текущата работа по прибирането на реколтата, се погрижимъ да приготвимъ нивитѣ си за една доброкачествена сеидба и си отговоримъ още отъ сега благоприятно на въпроса: не е ли по-добре да снабдимъ стопанствата още тази есенъ съ *редови сеялки*, които ще ни спестятъ зърното и ще ни гарантиратъ по-добри посѣви?

Следъ което пъкъ остава да се види до колко и какви улеснения биха се направили отъ страна на Пост. Комисия и Земл. Банка, въ зависимость отъ броя на желающитѣ да имъ се дадатъ подобни улеснения.

П. Николовъ.

Потребителнитѣ отдѣли при кредитнитѣ кооперации въ селата.

Единъ въпросъ отъ голѣмо значение по който мнѣнията сж дѣлени: едни сж за тѣхъ, други противъ тѣхъ, аргументирайки различно. Ако се разучи положението на тѣзи отдѣли ще се дойде, почти безъ изключение, до общата констатация, че всички сж „загазили“ т. е. всички сж приключили съ загуба, явна или скрита, въ форма на лихвитѣ на вложения капиталъ. Защо това? Защо до като частнитѣ бакалници преуспѣватъ въ селата и носятъ на стопанитѣ си печалби, кооперативнитѣ губятъ? Нали и еднитѣ и другитѣ сж поставени на равни начала по отношение покупката и продажбата? На що се дължи тогава този нерадостенъ фактъ: на неумѣние, неорганизираностъ или злоумисълъ и какъ може да се отстранятъ дефектитѣ за да се не оставятъ тѣзи калифорнии — селата — отново въ рѣцетѣ на бакалитѣ, почти всички станали богаташи и взели въ рѣцетѣ си цѣлия животъ, особено на малкитѣ села? На тѣзи бодливи въпроси ще се помъчимъ да дадемъ единъ задоволителенъ, до колкото позволяватъ това рамкитѣ на една обикновена статия, отговоръ. И така, потребителнитѣ отдѣли сж „загазили“ — какво да правимъ, да ги закриемъ ли, или да продължатъ да работятъ като отстранимъ дефектитѣ и имъ дадемъ една подходяща организация? Безспорно, второто. За закриване потребителнитѣ отдѣли и дума не трѣбва да става, кооперацията не бива да отстъпва нито крачка отъ веднажъ завоювана позиция, безъ особено важни причини да сж я принудили да стори това, защото отстъплението винаги понижава духа, намалява дееспособността. Потребителнитѣ отдѣли ще съществуватъ; да видимъ тогава причинитѣ за досегашния имъ неуспѣхъ и начинитѣ за отстранението му. Капиталътъ съ който работятъ отдѣлитѣ е въ всички случаи, отъ общия опредѣленъ за кредитнитѣ нужди капиталъ, а не е събранъ отдѣлно специално за целта. Поради това, той е единъ относително скъпъ капиталъ, защото трѣбва да даде

освенъ другото и тази лихва, такса, комисионни и др., каквито би далъ, ако се вложеше въ заемъ. Да не говоримъ за неудобствата и мъжнотиптѣ, които се явяватъ, като се кѣса отъ кредита, за да се даде на потребителното. Но най-страшния врагъ за потребителния отдѣлъ, това е *кредита, вересията*, която е съсипвала и ще съсипва незакрепеналитѣ още наши потребителни отдѣли. Вересия, за да живѣе отдѣла, не трѣбва да има. Нѣма ли вересия — има животъ, има ли вересия — смъртъ! Това трѣбва да бѣде „отче нашъ“ на ръководителитѣ на отдѣлитѣ, като всекидневно, съ всички сили се стараятъ да я ограничаватъ, до като я окончателно унищожатъ. Защо — би попиталъ нѣкой, — щомъ като клиента е сигуренъ? Ето защо: потребителнитѣ кооперации или отдѣли работятъ съ сравнително най-малкъ капиталъ въ сравнение съ другитѣ, но затова тѣхния капиталъ е най-лесно обръщаемъ. Оборотъ! — ето, фигуративно казано, целта на потребителната кооперация. Стремежа е: колкото се може повече пѣти да се „обърне“ капитала. Отъ това се сѣди и за дейността на кооперацията и за способността на ръководителитѣ.

Сега: когато даваме на вересия какво правимъ? Отъ една страна ние вземаме отъ кредитния отдѣлъ безъ да предвиждаме лихва, което е правилното, а отъ друга страна даваме на вересия сѣщо безъ да вземаме лихва за вересийното врѣме. Значи: за вложенитѣ пари въ стоки, понеже сж взети отъ кредита плащаме лихви, било на банката, било на вложителитѣ, а като даваме на вересия не вземаме лихва за това време, което често пѣти отива „до харманъ“ — сир. 6 месеци. Загуба отъ две страни. А и печалбата асѣж се изяда отъ вересията. Това едно. Друго: капитала на потребителнитѣ отдѣли и безъ това е малкъ. Като даваме на вересия, ние „вързваме“ капитала си, стокитѣ се свършватъ, а пари нѣма достатъчно, защото сж заети въ вересии. Принудени сме да купуваме „на кредитъ“, а тогава ни даватъ долнокачествена и скѣпа стока, защото не можемъ да вземемъ отъ тамъ, отъ гдето искаме, а отъ тамъ, отъ гдѣто ни дадатъ „на вересия“ и защото търговецътъ си пресмѣта и лихвата за вересия

сийното време. Отъ всичко това се вижда какви *неизмерими злини* носи вересията и затова за благо и успѣха на кооперацията, трѣбва да я премахнемъ. Какъ? Това е въ зависимостъ отъ мѣстнитѣ условия, но има и общи средства: *консумативнитѣ заеми*, организацията на които ще разгледаме при другъ случай. И така, до като „вересията“ съществува, *потрѣбителнитѣ* отдѣли не ще могатъ да иматъ единъ *задоволителенъ успѣхъ*.

Друга една сѣщо така важна причина за неуспѣха на *потрѣбителнитѣ* отдѣли е *липсата на доставки на едро*. Доставянето стокитѣ въ нашитѣ селски кооперации става на дребно, на малки количества, като касперъ-дѣловодителя или магазинера, сами или придружени отъ членъ на управителния съветъ, купуватъ необходимитѣ за магазинна стока направо отъ търговеца ангросистъ. По този начинъ кооперацията нѣма никакви изгоди предъ отдѣлния бакалинъ, който сѣщо купува отъ ангросиста. И понеже въ едноличната търговия сѣ позволени мълчаливо разнитѣ „търговски фокуси“: невѣрно тегло, несъразмѣренъ амбалажъ, долно качество и пр., работи, които кооперацията не познава или не трѣбва да познава, то бакалина се явява по-конкурентоспособенъ отъ кооперацията, защото загубеното отъ цената навакхва отъ теглото, качеството, амбалажа и пр. Така че, за преуспѣването на *потрѣбителнитѣ* отдѣли необходима е една *централа за доставки на едро*, нѣщо, което е осъществено до негдѣ и за нѣкои продукти отъ централа „Напредъ“ въ София, която доставя стоки за своитѣ членове въ провинцията. Почти при всѣка кредитна кооперация въ селата има и *потрѣбителенъ* отдѣлъ. Въ България има надъ 2000 кредитни кооперации; отъ тѣхъ най-малко 1500 сѣ съ магазини. Това е една голѣма маса консуматори, за които заслужава да се направи нѣщо въ това отношение отъ тия, които претендиратъ да ги водятъ! При една организация на доставки на едро, редицата посредници между производител и консуматор ще бѣдатъ елиминирани, а това ще донесе поевтиняване на стокитѣ. Не се ли организира едно по-пълно или не доставяне на едро, магазинитѣ ще си останатъ въ това поло-

жение. Струва ми се, че трѣбва да се последва примѣра на „Напредъ“ като се организира една централа за доставка на едро за магазинитѣ при кредитнитѣ кооперации въ селата. Това ще бѣде една инициатива отъ голѣмо значение за развитието на кооперацията въ селата и затвърдяване кооперативната идея *вередъ маситѣ*.

Неподготовеността на ръководния персоналъ на кооперациитѣ е третата причина, както за общия кооперативенъ вървежъ, тѣй и частно за *потрѣбителния* отдѣлъ. Тѣй като кооперацията въ основата си е едно търговско предприятие, въ най-благороденъ и чистъ смисълъ на думата, сложено на строго морални начала, то при днешнитѣ сложни икономически отношения, необходима е една солидна подготовка на ръководния персоналъ — тѣкмо това, което съ малки изключения липсва на нашитѣ кооперации. Ще се възрази: „на такива хора е необходима голѣма заплата“. Абсолютно вѣрно! Но нима когато излиза зашъ на икономическия фронтъ, трѣбва да бѣдешъ съ по-лоши орѣжия отъ противницитѣ си? Срещу специално приготовления и богато плащанъ персоналъ при частнитѣ предприятия, какво иматъ кооперациитѣ? Въ днешнитѣ дни само идеализма е недостатъченъ. Той може да допълни възнаграждението, но не и да го съставлява изключително. Тѣй че необходимо е кооперациитѣ да иматъ сѣщо така *подготвенъ* персоналъ. Въ окръга има доста много кооперации, които при единъ добре подготвенъ персоналъ, биха достигнали голѣми резултати. А струва ми се, че кооперациитѣ могатъ да понесатъ единъ такъвъ *разходъ*.

Това сѣ най-важнитѣ причини въобще за неуспѣха, *къдѣто* го има, на кооперациитѣ. Да се мѣчимъ да ги отстранимъ — ето една отъ първитѣ задачи за кооперативния дѣятелъ.

Конференцията на бубарството.

Тютюнът, зърненитъ храни и пашкулитъ, — това сж четиритъ най-голямъ пера на нашия износъ. За засилването на всѣко едно отъ тѣхъ може да се направи по нѣщо, но най-благоприятни перспективи ни представлява днесъ пашкулното производство. Ако за нашитъ тютюни и други нѣкои произведения може да става въпросъ за ограничени пазари, за пашкулитъ и суровата коприна това съвсемъ не е така.

Производството на пашкули е ограничено въ единъ малъкъ брой държави, въ числото на които за частие, влиза и нашата страна. Търсенето и консумацията на коприната, отъ друга страна, презъ последнитъ години, е достигнало до грамадни размѣри. Днесъ се носятъ копринени дрехи и се фабрикуватъ копринени издѣлци повече отъ всѣки другъ пхтъ. Това се забелязва особено въ богатитъ държави, въ странитъ на долара и стерлинга. Въ цѣлия свѣтъ днесъ се произвежда общо около 40 милиона вгр. сурова коприна, отъ която 75 на сто се пласира въ Съединенитъ Щати. Производството на сурови пашкули въ свѣта достига 500,000,000 клгр., отъ които на България се падатъ само 1,700,000 клгр. При такова едно грамадно производство, удвояване, дори удесеторяването на нашето производство не би указало никакво влияние на свѣтовния пазаръ.

Условия за увеличението на нашето пашкулно производство има: черницата вирѣе навсѣкжде, голяма частъ отъ населението не е чуждо на тоя поминѣтъ, самото бубохранене е лека работа, която трае 35—40 дена и получениятъ продуктъ — пашкулитъ се продаватъ веднага въ брой. Защо тогава въ това отношение да не вървимъ по стѣпнитъ на една Италия, която изнася годишно за 15 милиарда лева коприна, най-важното ѝ износно цено — 25 на сто отъ общия износъ? На единъ кв. километъръ повърхностъ у насъ се падатъ 17 килограма произведени пашкули, а въ Италия 163. Въ нѣкои нейни провинции, като Ломбардия и Венеция, това производство достига до 640 вгр. на кв. километъръ.

При това положение на въпроса, едно обсъждане на въпроситъ въ свръзка съ бубарството, бѣше необходимо. И действително, на 4 и 5 т. м. господинъ министра на земледѣлието и държавнитъ имоти свика конференция по бубарство, въ която взеха участие около 40 души поканени и гости бубохранители, греньори, търговци на пашкули и дѣлностни лица. Г. министра направи обширно изложение за това, което бубарството трѣбва да бѣде у насъ, като нахвърли редица въпроси, по

които искаше да чуе мнението на поканенитъ свѣдущи лица. Разгледаха се въпроситъ:

1. *Засилване културата на черницата.* Безъ черници не може да има бубохранене. Съ съществующитъ у насъ черници, при положение, че всички до една се използватъ, не могатъ да се произведатъ повече отъ 2,500,000 вгр. пашкули. Желанието на г. министра е, въ едно кѣсо време да се засадятъ 250,000 декара съ нови овощни градини, като за цѣльта се намѣратъ държавни, общински и други обществени мѣста, които да се раздадатъ при известни условия на населението. Дирекцията на Т. З. С. ще посочи свободни държавни, фондови и безстопански земи, които следъ като бждатъ прегледани отъ лица специалисти, да се използватъ за черничевы насаждения. Болшинството отъ присѣтствующитъ въ конференцията посрещнаха съ възторгъ тая идея и намѣриха, че тя може и трѣбва да се реализира, макаръ, може би, не така скоро и въ желанитъ размѣри, понеже ще се срещнатъ трудности за намиране нужнитъ свободни земи и ще трѣбва да се подготви нужния черничевъ разсадъ, какѣвто за сега въ страната не се намира.

2. *Бубено семе и раси буби.* До 1896 година бубено семе у насъ не се произвеждаше. Нуждното такова се внасяше отъ странство. Въ послѣдствие се откриха курсове за греньори и мѣстното производство постепенно се засилваше за смѣтка на вноса отъ странство, докато презъ последнитъ 3—4 години вече правимъ значителенъ износъ на бубено семе за Кавказъ, Персия и други мѣста изъ Близкия изтокъ. По отношение качеството на мѣстнитъ раси бубитъ не отстъпватъ на чуждестраннитъ, както по количество на получаванитъ пашкули отъ унция семе, така и по отношение рандемана на пашкулитъ. Действително, нѣкои италиянски и французска раси, върху които е работено съ десетки години, при по-добри условия отъ колкото у насъ, превъзхождатъ по качество мѣстнитъ жълти раси, но това не значи, че последнитъ трѣбва да бждатъ пренебрегвати; необходимо е да се работи чрезъ подборъ и кръстосване за подобрението имъ, нѣщо което нѣкои греньори вече извършватъ съ успѣхъ.

3. *Бубарници.* За едно разширено бубарство ще сж необходими и повече помещения. Лошитъ резултати и отъ бубохраненето въ много мѣста се дължатъ не толкова на бубеното семе, отколкото на нехигиенични помещения и неправилно отхранване на бубитъ. За бубохранение могатъ съ успѣхъ да служатъ жилищата на чловѣка и плевницитъ, но необходимо е тѣ предварително да бждатъ добре почистени и да се гарантира редовното имъ провѣтриване. Въ нѣкои мѣста, главно изъ южна Бъл-

гария, въдето се отхранватъ буби въ по-голямо количество, необходимо е да се направятъ специални бубарници, които постройки за да се рентиратъ могатъ да се използватъ и за складове на различни произведения отъ селското стопанство, както и за живѣне. Особено голѣма нужда отъ бубарници се чувствува въ Свиленградъ и Любимецъ, които презъ време на войната бѣха опожарени. Презъ тази година въ Свиленградъ и въ нѣкои други мѣста е останалъ неизползванъ твърде много черничевъ листъ, поради липса на помѣщения. Министерството на земледѣлието ще изработи единъ пригоденъ за нашитѣ условия типъ планъ за бубарница, който ще се дава на желаещи да си построятъ такава. Ще се взематъ мѣрки, щото държавнитѣ кредитни учреждения да улесняватъ съ средства желаещитѣ да си построятъ бубарници.

4. *Филатури.* Нуждата отъ такива е безспорна. Тѣ ще създадатъ по-добри и стабилни цени на пашкулитѣ, те се създаде работа на мнозина и ще се получи единъ продуктъ — копринената прежда, която се търси твърде много и има сигуренъ пазаръ. Строежътъ на държавни филатури не е за препоръчване. По-добре е, ако тази работа се поеме отъ вещи частни лица, подпомогнати съ кредитъ. Изказаха се мнения, предвидъ наличността на помѣщение и двигателна сила въ Харманлий, Б. З. Банка да инсталира тамъ една филатура, която нѣма да коштува много скъпо и която може да служи и като заведение за изпитване официално рандемана на пашкулитѣ и качествата на коприната.

При голѣмия интересъ, който господинъ министра на земледѣлието прояви къмъ бубарството, вложената енергия и настойчивостта му да се даде широко развитие на този поминѣкъ, конференцията завърши съ общо въодушевление на всички да видятъ реализирани по-скоро предлаганитѣ мѣроприятия, за да може бубарството у насъ да заеме онова мѣсто, което му подобава.

Г. Шошовъ.

Официаленъ отдѣлъ.

Варненска
Окръж. Постоянна
Комисия
№ 3042
17. VIII. 1926 год.
гр. Варна.

Окръжно.

До Г. Г. Кметовѣтъ
въ окръга.

Поканете всички записани за *саански кози* да внесатъ веднага (най-късно до 1 Септемврий т. г.) предполагаемата стойностъ на всѣка коза 2,000 лева, ко-

ято ако не бѣде достатъчна, недостигътъ ще се поиска допълнително, а ако има излишѣкъ той ще бѣде повърнатъ.

Въ случай, че се доставятъ по-малко отъ исканитѣ кози, при раздаването имъ ще се предпочитатъ ония села лица, които дадатъ по голѣма гаранция за запазване расата.

Председателъ: М. Бояджиевъ

Агрономъ: Е. Балтаджиевъ

Сарж-гьолска Общинска Скотовѣдна Комисия--Варненско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1945

с. Сарж-гьолъ, 13. VIII 1926 год.

Общинската Скотовѣдна Комисия обявява на интересующитѣ се, че на 1. IX. 1926 г. отъ 14 до 18 часа въ канцеларията на общинското управление ще се отдаде подъ наемъ на наемателъ срокъ отъ две години скотовѣдната нива въ землището на с. Сарж Гиолъ въ местността „При корията“ цѣлата отъ 35 декара разделена на 5 парцела всѣкъ парцелъ отъ по 7 декара.

Надаванетоъ ще бѣде на парцелъ.

Първоначална цѣна 100 лв. на декаръ. Залогъ се иска 10%.

Тържнитѣ книжа сж на разположение въ общинското управление.

Разносцитѣ по търга, гербъ, публикация и пр. сж за смѣтка на наемателя.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ за г. г. конкурентитѣ.

Председателъ Кметъ: не се чете

Отчет. Секр. бирникъ: не се чете

Аджемлерско селско общин. управление**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1899

с. Аджемлеръ 3. VII. 1926 год.

Аджемлерското селско Общ. Управление обявява на интересующитѣ се, че подѣ надзора на същото управление се намира едно безстопанствено „Юва“ магаре женско на 8 год. сиво-бѣлъ ко-сѣмъ, лѣвото ухо отъ върха отръзано.

Ако въ продължение на 61 день отъ днесъ не се яви стопанина му и си го вземе, ще се продаде на търгъ, за въ полза на общинската каса.

Общ. Кметъ: С. Димовъ

Сек.-бирникъ: М. Христовъ

1-1-43

**Земледѣлци, заоравайте стър-
нищата си!**

Сандѣкчийско Училищно Настоятелство.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1

с. Сандѣкчий, 8 Августъ 1925 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 29 августъ т. г. отъ 9—11 предѣ обедъ и отъ 2—4 часа следъ обедъ, въ канцеларията на Сандѣкчийското училище, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ за 2 години, следнитѣ имоти на Сандѣкчийското училищно Н-во:

1) Нива находяща се въ землището на село Сандѣкчий местността „Даралъкъ“, състояща се отъ 40 декара при

съседи: рѣка Камчия и ниви на село Сандѣкчий.

2) Нива находяща се въ землището на село Сандѣкчий, местността „Даралъкъ“, отъ 60 декара при съседи: рѣка Камчия и училищната нива на Турското Училищно Настоятелство

3) Керамидарница находяща се въ село Сандѣкчий съ пристройка саивантъ 15 на 4 метра.

Първоначална цѣна за нивитѣ по отдѣлно е по 1500 лв. годишно, а за керамидарницата 1200 лв.

Искания залогъ е 10% върху първоначалната цена.

Желаючи да надаватъ, могатъ всѣки присѣственъ день, въ канцеларията на училището да прегледатъ специалнитѣ поемни условия на настоятелството.

Председателъ: Я. Божиловъ

Секр. Гл. учителъ: Н. Поповъ

1-1-45

Карягджиската общин. скотов. комисия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 466

с. Карягдж 10 Августъ 1926 г.

Карягджиската скотовѣдна комисия обявява за знание на интересующитѣ се че на 30 Августъ 1926 год. отъ 9 до 12 часа преди обѣдъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе търгъ съ съкратенъ срокъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ

скотовъднитѣ ниви състоящи се отъ 7 парцела отъ 74·7 декара за време отъ 25 Августъ 1926 год. до 25 Августъ 1928 година съ първоначална цена 100 лева на декаръ годишно.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10% отъ първоначалната цѣна.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на общинското управление.

1—1—44

Отъ Комисията.

Сарж-гьолска Общинска Скотовъдна Комисия--Варненско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1946

с. Сарж-гьолъ, 13. VIII. 1926 г.

Комисията обявява на интересующитѣ се, че на 1. IX. т. г. отъ 14 до 18 часа въ канцеларията на общинското управление ще се произведе търгъ съ явно надаване за отдаване подъ наемъ на наемателъ за срокъ отъ 2 години считанъ отъ утвърждаване търга до 1. IX. 1928 г. скотовъдната нива въ мѣстността „Демпръ Юрду“ въ землището на с. Татаръ-Махле състояща се отъ 8 парцела, както следва: I-я парцелъ отъ 12 декара, а останалитѣ 7 парцела отъ по 11 декара.

Залогъ се иска 10%.

Първоначална оценка на дек. 100 лв.

Надаванетоъ ще бѣде на парцелъ.

Тържнитѣ книжа сж на разположение на интересующитѣ се всеки при-

сѣственъ день и часъ въ общинското управление.

Разносцитѣ за публикация, гербъ и др. сж за смѣтка на наемателя.

Чл. Чл. 125 и 127 отъ З. Б. О. П. сж задължителни за г. г. конкурентитѣ.

Председателъ Кметъ: не се чете

Отчет. Секр. бирникъ: не се чете
1—1—42

Съобщение.

Ветеринарнитѣ власти сж открили болестъта „шарка“ по овцетѣ въ крайграничнитѣ до Романия села, а именно: *Печелий, Капуджи-махле и Орта-киой.*

Понеже болестъта е една отъ най-опаснитѣ за овцевъдцитѣ, която и на насъ най-големъ стопански вреди и загуби, то за навременното ѝ ограничаване и прекратяване налага се въ този случай голѣма бдителностъ на самитѣ овчари и местнитѣ общински власти, главно по отношение пронасянето на овцетѣ отъ едно мѣсто на друго, което винаги трѣбва да се извършва съ знанието на ветеринарнитѣ власти и тамъ където евентуално би се появила болестъта, стопанитѣ имъ, съгласно закона и интереситѣ имъ, сж длъжни своевременно да съобщатъ на мѣстнитѣ власти, като изолиратъ болнитѣ.

Болестъта, по всѣка вероятностъ, се пренася отъ пограничнитѣ села на Романия, където тя по настоящемъ върлува.

Варнен. Окр. Ветер. Лѣкаръ